

Wijziging van de wet tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap.

[97. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernaevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot wijziging van de wet tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap.

De toelichtende memorie (en bijlage), die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 15len Februari 1885.

WILLEM.

[97. 2.]

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut, doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat het noodzakelijk is wijziging te brengen in de wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 97) tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap, gewijzigd bij de wet van 23 April 1884 (*Staatsblad* n°. 54);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1.

Het derde lid van art. 1 van bovengenoemde wet wordt gelezen als volgt:

Het verzoekschrift om vergunning bevat eene nauwkeurige opgave van de localiteiten waar men sterken drank in het klein wenschte te verkoopen en van de namen, voornamen, ambten, beroepen en bedrijven, zoowel van den verzoeker als van hen, die het huis, waarin de localiteiten zijn of waarbij die behooren, bewonen en ouder zijn dan zestien jaren.

§ 2.

Het derde lid van art. 2 dier wet wordt gelezen als volgt:

Vergunningen boven het vastgestelde maximum kunnen in bijzondere gevallen door burgemeester en wethouders, na daartoe door Ons te zijn gemagtigd, worden verleend bij gemotiveerd besluit, op kosten van den belanghebbende in de *Staatscourant* te vermelden. Onze magtiging wordt niet verleend dan nadat Gedeputeerde Staten zijn gehoord. Het aantal vergunningen wordt, zoodra zich daartoe de gelegenheid voordoet, binnen de grenzen van het maximum teruggebracht.

§ 3.

Art. 3 dier wet wordt gelezen als volgt:

De in art. 1 bedoelde vergunning wordt geweigerd:

1°. wanneer door het verleenen der vergunning in strijd zou worden gehandeld met de bepalingen van art. 2 of met eene in dat artikel bedoelde plaatselijke verordening;

2°. wanneer de vergunning wordt gevraagd voor eene localiteit, die voor de openbare dienst wordt gebruikt, of die met zoodanige localiteit binnen 's huis gemeenschap heeft;

3°. wanneer de verzoeker tot eene gevangenisstraf van een jaar of tot eene zwaardere straf onherroepelijk is veroordeeld, en er nog niet vijf jaren zijn verlopen nadat hij die straf heeft ondergaan of gratie heeft bekomen;

4°. wanneer de verzoeker binnen de laa'ste twee jaren tweemaal wegens overtreding van eene strafbepaling dezer wet onherroepelijk is veroordeeld, of wanneer hij ingevolge het laatste lid van art. 19 van de uitoefening van zijn beroep is ontzet, zoolang die ontzetting voortduurt;

5°. wanneer de verzoeker het genot van zijne burgerlijke of burgerschapsregten krachtens een strafregtelijk gewijsde geheel of gedeeltelijk heeft verloren, zoolang het gemis van dat genot voortduurt;

6°. wanneer het verzoek strekt tot drankverkoop in bordeelen;

7°. wanneer binnen de vijf laatste jaren eene vroegere vergunning, den verzoeker verleend, werd ingetrokken krachtens art. 9, n°. 3;

8°. wanneer de vergunning wordt gevraagd voor eene localiteit waarin eene andere winkelnering wordt uitgeoefend of loten worden verkocht in de Nederlandsche Staatsloterij of die met zoodanige localiteiten binnen 's huis gemeenschap heeft.

Onder andere winkelnering wordt niet verstaan het bedrijf van slijter in sterke dranken, wijnen of bieren, restaurateur, societeit-, billard-, kolfbaan-, kegelbaan- en opentafelhouder, koffijhuis-, wijnhuis- of bierhuishouder, banket- of koekbakker en confiturier;

9°. wanneer de verzoeker of een bewoner van het huis waarin hij sterken drank in het klein wenschte te verkoopen, tolgaarder, brugwachter, brugwaker, sluiswachter, sluismeester of sluis knecht is, of wanneer de verzoeker eenig openbaar ambt bekleedt;

10°. wanneer de verzoeker is de tusschenpersoon voor iemand, die in een der onder n°. 3, 4, 5, 7 en 9 vermelde gevallen verkeert.

§ 4.

Het eerste lid van art. 4 dier wet wordt vervangen door de volgende bepalingen:

Van het verbod, vervat in art. 3, n°. 2, kan vrijstelling worden verleend, voor zooveel betreft gebouwen, tot de Rijks of provinciale dienst gebruikt, door Ons; voor zooveel betreft gebouwen tot eene andere openbare dienst gebruikt, door Gedeputeerde Staten. Voor de localiteiten tot de openbare dienst der gemeente gebruikt, wordt geen vrijstelling verleend.

Op voordragt van burgemeester en wethouders kan door Gedeputeerde Staten vrijstelling worden verleend van het verbod, vervat in art. 3, n°. 8, voor kommen van dorpen, voor gehuchten of voor buurten, waar op niet meer dan twee plaatsen sterke drank in het klein wordt verkocht.

§ 5.

Het tweede en derde lid van art. 6 dier wet worden gelezen als volgt:

Als grondslag voor de berekening van het vergunningsrecht wordt aangenomen de te schatten jaarlijksche huurwaarde, die de localiteit als verkoopplaats van sterken drank in het klein gerekend wordt te bezitten, onder aftrek van hetgeen van die huurwaarde kan worden toegeschreven aan het debiet van andere zaken.

Dit vergunningsrecht mag niet lager zijn dan vijf gulden en niet hooger dan twaalf gulden vijftig cents voor elke vijfzig gulden huurwaarde of gedeelte daarvan, met dien verstande dat het recht voor eene vergunning nooit lager zij dan tien gulden.

Het bedrag wordt met vijf en twintig ten honderd verminderd voor de localiteiten waar geen sterke drank

verkocht noch geschonken wordt tusschen Zaterdagavond te zes en Maandagochtend te zes ure.

§ 6.

Art. 7 dier wet wordt gelezen als volgt:

De vergunning wordt verleend voor één jaar, loopende van 1 Mei tot 30 April. Zij kan ook tusschentijds worden verleend; alsdan loopt de eerste termijn tot 30 April daaraanvolgende; voor dit tijdvak wordt het vergunningsrecht bij kwartalen berekend en geldt een gedeelte van een kwartaal voor een geheel.

De vergunning wordt telkens geacht weder voor één jaar te zijn verlengd, indien vóór het eindigen van den termijn het verschuldigde vergunningsrecht voor den volgende termijn is betaald en burgemeester en wethouders art. 9 van deze wet niet hebben toegepast.

§ 7.

In art. 9 dier wet wordt in plaats van »art. 3 n°s. 3-10'' gelezen »art. 3 n°s. 2-10''.

§ 8.

In art. 10 dier wet wordt in plaats van »verzoeker'' gelezen »belanghebbende''.

§ 9.

Het eerste lid van art. 11 wordt gelezen als volgt:

Tegen de weigering of de intrekking der vergunning kan de belanghebbende, en tegen het verleenen der vergunning of het weigeren der intrekking de burgemeester in hooger beroep komen bij Gedeputeerde Staten en wel de belanghebbende binnen veertien dagen nadat de beschikking van burgemeester en wethouders te zijner kennis is gebracht en de burgemeester binnen veertien dagen na dagteekening van de beschikking of weigering tot intrekking.

§ 10.

Het eerste en tweede lid van art. 13 dier wet worden gelezen als volgt:

In elke inrigting waar krachtens vergunning sterke drank in het klein wordt verkocht, moet een door den gemeentesecretaris gewaarmerkt afschrift der vergunning alsmede een duidelijk leesbaar gedrukt exemplaar van wettelijke bepalingen tot regeling van den kleinhandel in sterke drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap zijn opgehangen. Tevens moet boven of ter zijde van de buitendeur, die toegang geeft tot de inrigting, met duidelijke letters te lezen zijn:

1°. de naam van hem, aan wien de vergunning is verleend;

2°. het woord »Vergunning'';

3°. voor de localiteiten in de vierde zinsnede van art. 6 bedoeld, de tijd gedurende welken daarin geen sterke drank verkocht noch geschonken wordt.

§ 11.

Art. 16 dier wet wordt gelezen als volgt:

Onverminderd de straffen wegens overtreding der wetten op het patent of wegens het houden van een huis van hazardspel wordt met gevangenisstraf van één tot een en twintig dagen of geldboete van vijftig cents tot honderd gulden gestraft:

1°. hij die zonder de vereischte vergunning sterke drank in het klein verkoopt, te koop aanbiedt of ten verkoop in voorraad heeft;

2°. Hij die in eene voor het publiek toegankelijke localiteit sterke drank schenkt zonder voor die localiteit vergunning te bezitten voor den verkoop van sterke drank in het klein;

3°. Hij die in eene localiteit waar sterke drank in het klein verkocht wordt, op eenigerlei wijze aan koop van sterke drank eene kans op winst verbindt;

4°. hij die eene der handelingen in de drie vorige nummers omschreven, in zijne woning toelaat.

§ 12.

Art. 17 dier wet wordt gelezen als volgt:

Met gevangenisstraf van een tot een en twintig dagen of geldboete van vijftig cents tot honderd gulden wordt gestraft:

1°. ieder die aan een kind beneden den leeftijd van zestien jaren in eene voor het publiek toegankelijke localiteit sterke drank toedient of verkoopt;

2°. de verkooper of zijn vervanger die bij gelegenheid van eene openbare verkooping den koper of gegadigde om niet sterke drank toedient of doet toedienen.

§ 13.

In art. 18 dier wet worden de woorden: »artikel 20'', vervangen door de woorden: »artikel 19''.

§ 14.

Art. 19 dier wet wordt ingetrokken.

§ 15.

Art. 20 dier wet wordt art. 19.

N°. 1 van dit artikel wordt gelezen als volgt:

»Hij die een kind beneden den leeftijd van zestien jaren dronken maakt.''

§ 16.

Art. 21 dier wet wordt art. 20.

Het eerste lid van dit artikel wordt gelezen als volgt:

Met gevangenisstraf van een dag tot negen maanden of geldboete van vijftig cents tot drie honderd gulden wordt gestraft hij, die aan iemand die in kennelijken staat van dronkenschap verkeert bedwelmenden drank verkooft of toedient.

§ 17.

In bovengenoemde wet wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

Art. 21. Indien tijdens het plegen van een der feiten bedoeld bij art. 16, 1°, 19 en 20, door een verkooper van sterke drank in het klein en tijdens het plegen van het feit, bedoeld bij art. 17, 2°, nog geen twee jaren zijn verlopen sedert de schuldige wegens hetzelfde feit onherroepelijk is veroordeeld, kunnen de tot het plegen van het feit gebruikte vaten, flesschen, kruiken en kannen, en de daarin vervatte hoeveelheid sterke drank worden verbeurd verklaard.

Ambtenaren, belast met het opsporen van de overtredingen dezer wet kunnen zoodanige voorwerpen in beslag nemen; in geval van vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging of ook wanneer bij veroordeeling de verbeurdverklaring niet wordt uitgesproken, worden die voorwerpen aan den regthebbende teruggegeven.

§ 18.

Art. 23 dier wet wordt gelezen als volgt:

Met geldboete van vijftig cents tot vijftien gulden wordt gestraft hij, die zich in kennelijken staat van dronkenschap op den openbaren weg bevindt.

Indien tijdens het plegen van het feit nog geen jaar verlopen is sedert de schuldige wegens hetzelfde feit of wegens dat, omschreven in art. 22, onherroepelijk is veroordeeld, of wegens het in het eerste lid omschreven feit vrijwillig de boete heeft betaald, kan in plaats van de geldboete, gevangenisstraf van een tot drie dagen worden opgelegd.

Wijziging van de wet tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap.

Bij tweede herhaling binnen een jaar na de onherroepelijk geworden veroordeeling wegens eerste herhaling wordt gevangenisstraf opgelegd van een tot veertien dagen.

Bij derde of volgende herhalingen telkens binnen een jaar na de laatste onherroepelijk geworden veroordeeling gepleegd, wordt gevangenisstraf opgelegd van een tot een en twintig dagen en kan de schuldige daarenboven, zoo hij tot werken in staat is, tot plaatsing in eene Rijkswerkinrichting worden veroordeeld voor ten minste drie maanden en ten hoogste één jaar. Deze straf gaat in op den dag waarop de hoofdstraf eindigt. In geval van herhaling van overtreding na te zijn geplaatst geworden in eene Rijkswerkinrichting, vangt de termijn van een jaar, bedoeld in de vorige zinsnede, aan op den dag van het ontslag uit de Rijkswerkinrichting.

§ 19.

Art. 24 dier wet wordt gelezen als volgt:

Met geldboete van vijftig cents tot vijftien gulden wordt gestraft de overtreding van elk der bepalingen van art. 13.

Indien de vergunning is verleend aan eene vennootschap onder eene firma of eene naamlooze vennootschap of een zedelijk ligchaam of aan het bestuur van deze, is voor de hierbedoelde overtredingen aansprakelijk degene aan wien de verkoop van sterken drank in het klein is opgedragen, en bij gebreke van zoodanig persoon, ieder der firmanten of bestuurders.

§ 20.

Art. 28 dier wet wordt gelezen als volgt:

Voor de localiteiten, waarin op 1 Mei 1881, zonder strijd met wet of verordening, sterke drank werd verkocht, kan, zolang aan die localiteiten de bestemming om voor verkoop van sterken drank in het klein te worden gebruikt niet door eene daad van den eigenaar of gebruiker is ontnomen, de vergunning, tenzij in de gevallen bedoeld bij art. 3, nos. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10, niet geweigerd worden:

a. aan hem, die op voormeld tijdstip daarin het bedrijf uitoefende, zolang hij leeft;

b. aan anderen gedurende de eerste twintig jaren na voormeld tijdstip.

Na 30 April 1885 wordt, tenzij de vergunning verleend is op grond van eene vrijstelling krachtens het tweede lid van art. 4, de vergunning voor localiteiten, waarin eene andere winkelnering wordt uitgeoefend of die met zoodanige localiteit binnen 'shuis gemeenschap hebben, bij tijdsge betaling van het vergunningsrecht slechts geacht verlengd te zijn onder voorwaarde:

1°. dat de verkoop van sterken drank geschiede bij hoeveelheden van niet minder dan acht deciliter en in gesloten flesschen, kannen of kruiken;

2°. dat in de voor het publiek toegankelijke localiteiten

geen aangebroken vaten, flesschen, kannen of kruiken, sterken drank inhoudende, aanwezig mogen zijn, en

3°. dat het drinken van sterken drank in die localiteiten niet worde toegelaten.

Vergunningen, bedoeld in het vorige lid, waarvan de termijn afloopt tusschen 1 Mei 1884 en 1 Mei 1885, worden geacht onder de in dat lid bedoelde voorwaarden verlengd te zijn, indien de betaling van het vergunningsrecht tot 1 Mei 1886 geschiedt vóór 1 Juni 1885.

§ 21.

Art. 29 dier wet wordt vervangen door het volgende artikel:

De niet-inachtneming der voorwaarden genoemd in het laatste lid van art. 28, wordt gestraft met geldboete van vijftig cents tot vijf en twintig gulden. De vergunning van dengene, die te dezer zake onherroepelijk is veroordeeld, wordt ingetrokken.

§ 22.

Art. 30 dier wet wordt gelezen als volgt:

Tot 1 Mei 1887 kan van het verbod, vervat in art. 3, u°. 2, vrijstelling worden verleend door Gedeputeerde Staten voor zooveel betreft gebouwen tot de openbare dienst van een of meer gemeenten gebruikt.

§ 23.

Na het in de vorige § vastgestelde art. 30 dier wet, wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Art. 31. De termijn van alle vergunningen, die in het jaar aanvangende met 1 Mei 1885 verlengd worden, wordt geacht op 30 April 1886 te eindigen.

Van het vergunningsrecht voor dezen termijn wordt zooveel twaalfden betaald als de termijn maanden bevat. Een gedeelte van eene maand geldt voor een geheele.

§ 24.

Art. 31 dier wet vervalt.

§ 25.

De tegenwoordige wet treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, collegiën en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Justitie,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,